Després de quatre Rondes, les set primeres classificades només separades per un punt.

Colíders: Laura Garcia (Sant Gregori) i Júlia Muratet (Banyoles) amb 3 punts.

Ronda 3.

La gran igualtat ha estat el factor més remarcable del torneig, ja que en acabar la tercera ronda hi havia 6 jugadores que encapçalaven la classificació i a manca de dues rondes, 7 de les 9 participants tenen possibilitats d'endur-se el torneig.

A la tercera ronda, en la taula 1 s'enfrontaven la Cristina Vidal (Santa Eugènia) amb la Laura Garcia (Sant Gregori). La jugadora local imprimint un joc amb força per treure profit de la defensa francesa que ha plantejat, però la Cristina amb molt de seny ha anat forçant els canvis fins a arribar a un final de peons amb alfils de diferent color. Després d'alguna volta pel tauler, i amb els rellotges amb molt poc temps, jugant al toc les dues, han entrat en una repetició de posicions, les taules eren clares.

En el tauler 2 les germanes Muratet (Banyoles) ens han delectat amb una espanyola molt barallada. Sabien que el campionat podia estar en joc i no s'han estat de lluitar pel triomf. L'Alexandra (amb blanques) ha aconseguit generar un peó passat (doblat) llunyà, però la Júlia l'ha sabut mantenir a ratlla, i en agafar la diagonal h8-a1 he tret profit de la mala posició de la torre i per tant, ha recuperat el desavantatge que portava, al límit del temps han signat les taules.

En el tauler 3 la partida entre la Maria Vidal (Santa Eugènia) i la **Laura Serradesanferm** (Gerunda) (que s'estrenava en el torneig), he estat força estranya, han plantejat una apertura Italiana. La jugadora del Gerunda amb joc molt seriós, i conduint les negres,

s'ha aposentat força be, i fins i tot ha obtingut peó d'avantatge, però a canvi de quedar-li la dama un xic mal situada i permetent a la seva rival mantenir la parella d'alfils.

La Laura aconsegueix fer el canvi dels alfils blancs i guanyar un segon peó, amb avantatge que semblava decisiu, però la Maria pressiona amb peons centrals, invitant a un intercanvi, i aconseguint crear un peó central passat i força protegit, que ha limitat el espai de joc de les negres. La Laura, llavors, comença a evolucionar el seu cavall de una ala a l'altre, a la recerca de la captura del peó punyent. Amb això cedeix jugades i... temps.... En els apuros de temps la Maria aconsegueix superioritat de material, simplificant peons i quedant amb un peó de més a la columna de a, molt llunyà pel rei de la Serradesanferm, que llença els peons de l'ala de rei al atac. A manca de 8 segons, si, només 8 segons en el rellotge de la Laura, es produeix una posició de peons enfrontats a l'ara de rei, la Maria rebutja el canvi amb la jugada h4. La Laura, in extremis juga torre endarrere... però si arriba a fer

56 ... g6 +, el mat en dues jugades era imparable.

A la següent jugada se li acaba el temps a la Laura.

Que fàcils son les partides dels altres, vistes des de fora, i amb tranquil·litat.....!!!!

En el darrer tauler, s'enfrontaven les dues Elisabet's (i les dues del Gerunda), un altre Gioco Piano, aquest cop en la variant Pianissimo. La **Elisabet Pons**, amb negres es precipita en l'atac al enroc de la **Elisabet Moragas**, desestima el possible escac continu i s'aboca amb tot contra el rei de la seva rival, però aquesta aguanta amb fermesa l'escomesa. La Pons fa un sacrifici dubtós de dama, els càlculs de tots els que ho miràvem ens fa pensar que no es bo, la Moragas s'hi pensa i finalment, després de calcular-ho molt, pren dama... la seva rival, que ha estat fent el mateix, es rendeix a l'acte.

Com a la ronda anterior, els empats en els taulers 1 i 2 (entre les quatre mateixes jugadores, amb diferents aparellaments), ha propiciat que les jugadores que venien de darrera, s'apropessin als lloc de lideratge, produint-se un empat entre SIS jugadores amb dos punts, ja que a les quatre primeres s'hi afegeixen la Maria Vidal i la **Elisabet Moragas** que amb les seves victòries assoleixen els dos punts.

Ronda 4.

Acte seguit la quarta ronda, on en tres dels quatre taulers, s'enfronten les co-liders.

En el tauler 1 podia semblar que la Laura Garcia (Sant Gregori), tants cops campiona provincial,i excampiona nacional, ho tindria fàcil davant la **Elisabet Moragas** (Gerunda). Res més lluny de la realitat. La gerundenca ha esmerçat el temps a calcular i mantenir la igualtat, i la Laura no podia convertir la seva pressió en avantatge de material, ni posicional, mentre el centre de la partida s'anava complicant. En diverses fases ha semblat que la forta pressió faria caure les defenses de l'
Eli Moragas
(que jugava amb negres), però un cop i altre tenia previstes les jugades clau per aturar els atacs, jugant ja prou ràpid per defugir els apuros de temps, finalment a la jugada 22 la Laura li ha pres el peó de torre del enroc (columna h), i amb aquest avantatge de peó semblava que encarrilava el triomf, sobretot unit al poc temps que li quedava a la jugadora del Gerunda. Però altre cop ha quedat clar que a la Laura li toca patir molt enguany. La Elisabet en lloc d'ensorrar-se (com li va passar a la partida amb la Júlia la setmana passada) no ha perdut la concentració i ha mantingut un joc eficaç i ràpid. L'experiència de la Laura li fa cercar la lluita altwrnativament, ara a l'ala on té superioritat, ara al centre. Però la rival es defensa tant be, que en determinades fases sembla que pot arribar a anivellar, fins i tot quan li cau el peó de cavall (g) de l'ala del enroc (quedant el però de h passat) ho sap canviar per peó central creant un contrajoc perillós pel centre. Però ara si que el temps esdevé el pitjor enemic de la
Elisabet Moragas
que acaba perdent en gairebé 60 jugades. Fet que vol dir que ha aguantat, durant unes 40 jugades en inferioritat l'empenta de la Laura (i tots els que hem tingut l'honor de jugar contra ella, o més ben dit, amb ella de rival, sabem com sap treure profit decisiu dels avantatges -petits o grans-
que assoleix) demostrant que la fusta de la Moragas la converteix, ja a hores d'ara, en una rival molt perillosa. Punt per la Laura, que la situa al capdavant de la classificació. Però felicitació, també, per a la
Eli Moragas
pel joc desenvolupat.

En el tauler 2, l'enfrontament ha estat entre la Alecxandra Muratet (Banyoles) contra la Cristina Vidal (Santa Eugènia), partida molt disputada i igualada, on m'ha semblat que alguna de les jugadores es conformava amb les taules, la simplificació de material ha deixat a les dues

jugadores amb alfils de diferent color (repetint la Cristina la mateixa situació que a la ronda anterior amb la Laura Garcia), i els peons en quadres del color del alfil propi. Com ha dit el Director del torneig, Rafel Garcia, és com dos que parlen diferents idiomes... ràpidament les voltes dels alfils han avorrit a les jugadores que han signat taules.

En el tauler 3 las també co-liders Júlia Muratet (Banyoles) i Maria Vidal (Santa Eugènia)

ens han ofert una partida de lluita intensa. La Júlia aconsegueix obtenir peó d'avantatge i un fort atac central, la Maria obliga al canvi de material que deixa el joc amb peces menors (cavall i alfil per la Maria, i 2 cavalls per la Júlia), la Maria permet fer un doble (escac i alfil, a la jugada 33) que sembla donar-li un avantatge definitiu a la banyolina, però caldrà mirar el Fritz, (ai, no, ara se'n diu "mòduls d'anàlisi!!!), perquè m'he quedat amb la sensació que la Maria podia tancar el cavall, amb el rei i l'estructura de peons, i recuperar fins i tot la igualtat, o estar millor. La Júlia ràpidament treu profit de la jugada passiva 34 ... h6, i deslliura el cavall per g6. Només 4 jugades mes tard (41) la Maria plega. Aquesta victòria porta a la Júlia al co-lideratge del torneig.

En el tauler 4 una altre partida estranya, entre la **Laura Serradesanferm** (Gerunda) i la Olga Carmona (Banyoles). (Sembla que la Laura s'abona les partides estranyes).

En principi el joc sòlid de la jugadora del Gerunda li proporciona peó d'avantatge, (igual que a la ronda anterior, amb la Maria Vidal), però ja sabem que la Olga es creix davant de les dificultats. No solsament li recupera el peó sinó que amb una imprecisió de la Laura li guanya material. La Laura es llença al atac, descuidant un xic la defensa del rei. La Olga li dona un mat sec a vuitena fila inapel·lable. Crec que a la Laura la jornada d'avui li ha passat un xic la factura dels anys de inactivitat. Les maneres i posicionament es bo, en totes dues partides ha agafat avantatge de material, però en els escacs una errada es paga cara, i dues et costa la partida. Si poleix un xic el seu joc serà una rival d'entitat.

I la setmana propera:

Ronda 5.

La gran igualtat de punts entre les capdavanteres ha propiciat que l'**Elisabet Moragas** després de perdre al tauler 1 passi a descansar, (punt que la retornarà als llocs capdavanters), i que la Júlia guanyant al tauler 3 passi a encapçalar la classificació, empatada (en tots els desempats) amb la Laura Garcia.

La informació del torneig és a

http://chess-results.com/tnr26861.aspx?art=0&lan=2&fed=ESP&turdet=YES&m=-1&wi=1000

La ronda 5 té els següents enfrontaments, alguns de jugadores del mateix club:

Júlia Muratet (Banyoles) – Laura Garcia (Sant Gregori) (les dues amb 3 punts)

Cristina Vidal (amb 2,5) – Maria Vidal (2) (les dues del Santa Eugènia)

Olga Carmona (2) – Alexandra Muratet (2,5) (les dues del Banyoles)

Elisabet Pons (1) – **Laura Serradesanferm** (1) (les dues del Gerunda)

Descansa: **Elisabet Moragas** (2) (Gerunda)

Amb gairebé tota seguretat es donaran quatre circumstàncies, que garanteixen l'emoció fins al darrer sospir:

1.- El torneig es decidirà a la darrera ronda. De fet es pot guanyar amb 4 punts, i els 4 punts els poden assolir, a hores d'ara, un percentatge altíssim de jugadores, 7 de les 9 que juguen, és a dir, un 78 per cent de les jugadores tenen possibilitats matemàtiques de proclamar-se campiones provincials.

2.- La derrota en la ronda 5 apartaria definitivament del títol a gairebé qualsevol jugadora.

3.- Els desempats seran decisius, i dependran, en bona part, dels resultats de totes les taules a la darrera ronda.

i 4.- El descans a la darrera ronda serà molt rellevant (fins i tot positivament).

Conclusió: Molta igualtat i emoció garantida fins al final.

Fins dissabte que ve, que el Campionat acabarà.

Elias Muratet.